

Svätý TARZÍCIUS

Medzi veľké vzory, o ktorých sa hovorí už skoro 1700 rokov, patrí svätý Tarzícus. Žil v časoch prvých kresťanov. Svoju vernosť a lásku Pánu Ježišovi dokázal mučeníckou smrťou. Spolu s Dominikom Saviom je patrónom miništrantov.

Svätý **TARZÍCIUS** - V roku 257 vládol v Ríme cisár Valerián, ktorý považoval kresťanov za nepriateľov Rímskej ríše, a preto ich väznil a odvážal na ťažké nútené práce. Tarzícus bol odvážny mladík, ktorý často prenikal medzi väznených kresťanov. Povzbudzoval ich, prinášal im pokrm a nové správy. Keďže cisár chystal veľké ľudové slávnosti, prišiel do väznice vojenský dôstojník a určil mladých silných kresťanov pre najbližšie hry. Mali byť hodení divej zveri.

Zvesť o tom sa dostala prostredníctvom Tarzícia k pápežovi Sixtovi II. Možnosť oslobodiť kresťanov nebola, preto pápež usúdil, že na ich poslednej životnej ceste by bolo dobré posilniť ich Sviatostným Spasiteľom. Ale ako, keď žalárnici posilnili strážu, takže sa s nimi nemohol stretnúť? Nevedeli si dať rady.

Tarzícus sa ponúkol, že on prinesie Eucharistiu väzňom. Svätý Otec s tým súhlasil. Tarzícus dostal Sviatosť Oltárnu. Uložil si ju do vrecúška, ktoré si ukrýval na prsiach. Tak sa vydal na cestu. Stretol však svojich spolužiakov, ktorí nenávideli kresťanov a práve sa dohadovali, či Tarzícus je alebo nie je kresťan. O chvíľu ho obstáli a nútili do hry. Tarzícus, vedomý si svojej úlohy, chcel ísť svojou cestou. No uličníci začali doň sácať a strkať.

Zistili, že má zvláštne vrecúško a žiadali od neho, aby im vydal jeho obsah. Tarzícus sa pokúsil o útek, no dobehli ho, zhodili na zem a vodca ho začal kruto biť. Tak strhol k činu aj ostatných. Začali mu otíkať hlavu o kameň. Stále trvali na tom, aby im dal vrecúško.

Ale Tarzícus bol rozhodnutý radšej zomrieť, ako vydať Sviatostného Pána Ježiša do rúk pohanov. Zúrivosť bandy vrcholila. No vtom išiel okolo stotník, ktorý útočníkov rozohnal. Aj vojak bol kresťan a v zbitom chlapcovi spoznal svojho priateľa Tarzícia. Ešte žil.

„Vo vrecúšku mám Pána Ježiša. Prosím ťa, odnes ho bratom do žalára. Zbohom!“ tíško šepkal Tarzícus. Krv mu stekala po hlave a Tarzícus vo vojakovom náručí vypustil svoju šľachetnú dušu.

Miništranti si z generácie na generáciu odovzdávali úctu k svätému Tarzíciovi. Pre všetkých je vzorom statočnosti, vernosti, obetavosti a lásky k Pánu Ježišovi.

OCHOTNÍ POSLÚŽIŤ, OCHOTNÍ OBETOVAŤ SVOJ ŽIVOT.

Tarzícus zomrel, ale jeho miesto zaujali ďalší chlapci, ktorí chceli slúžiť Pánovi.